

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 22. november 2007
Kontor: Forvaltningsjuridisk kt.
Sagsbeh.: ■
Fil-navn: Vederlag/Generelle satser/telefongodtg. Reg.
Nordjylland

3. § 4

Notat 2007-11-22
Generelle satser telefongodtgørelse

Referat

Referat om hjemmel til at udbetale telefongodtgørelse efter generelle satser til regionsrådsmedlemmer.

Region Nordjylland, ■■■■■■■■■■ (■■■■■■■■■■) rettede d. 21./8 2007 henvendelse til Indenrigs- og Sundhedsministeriet med et spørgsmål om udbetaling af telefongodtgørelse til regionsrådsmedlemmer.

■■■■ oplyste, at regionen efter spørgsmål fra regionsrådsmedlemmer overvejede, om det ville være muligt at indføre en ordning, hvorved regionen udbetaler et fast skattepligtigt beløb på 6.000 kr. til de enkelte medlemmer til dækning af telefonudgifter.

■■■■ ønskede i den forbindelse vejledning om, hvilke krav der gælder med hensyn til medlemmernes dokumentation af, at beløbet anvendes til telefonudgifter.

1: Henvendelsen rejser i første række spørgsmål om, hvorvidt der overhovedet er hjemmel til at udbetale godtgørelse for telefonudgifter efter generelle satser.

Efter regionslovens § 11, stk. 1, "ydes vederlag, pensioner m.v. i overensstemmelse med § 16, stk. 1, 3-6 og 8-12, § 16 a og § 34 i lov om kommunernes styrelse, jf. dog stk. 3. Regionsrådet kan beslutte at yde vederlag m.v. i overensstemmelse med de i 1. pkt. nævnte bestemmelser."

Af forarbejderne til bestemmelsen fremgår, at " det er hensigten, at regionsrådets medlemmer og stedfortrædere som udgangspunkt vil blive vederlagt i overensstemmelse med de rammer for vederlæggelse, der er fastsat i lov om kommunernes styrelse i forbindelse med varetagelsen af kommunale hverv, .."

Det fremgår af kommenteret KSL, s. 93, at bestemmelsen i KSL § 16 sammen med bestemmelsen i § 34 indeholder en udtømmende regulering af kommunalbestyrelsesmedlemmernes vederlæggelse.

KSL § 16, stk. 11, 2. pkt., er sålydende:

"Kommunalbestyrelsen kan endvidere beslutte at godtgøre andre udgifter, som er forbundet med kommunalbestyrelsesmedlemmernes deltagelse i de i stk. 1 nævnte møder m.v...."

Som eksempel på udgifter der kan godtgøres med hjemmel i KSL § 16, stk. 11, 2. pkt., nævnes i Lov om kommunernes styrelse med kommentarer DJØF 2004, s. 104, note 24, bl.a. udgifter til telefon- og avisabonnementer.

Bestemmelsen i KSL § 16, stk. 11, blev indsat ved lov nr. 380 af 14. juni 1995, hvor også bestemmelsen i § 16, stk. 10, om bl.a. befordringsgodtgørelse blev indsat.

Følgende fremgår af forarbejderne til bestemmelsen i KSL § 16, stk. 10, litra a, om befordringsgodtgørelse og godtgørelse for fravær fra hjemstedet:

"Som hidtil giver bestemmelsen kun adgang til dækning af positive udgifter, dvs. omkostningsdækning. Dette er ikke til hinder for, at der fastsættes generelle godtgørelsessatser, når blot det sker under hensyn til de faktiske omkostninger."

Dette er for så vidt angår befordringsgodtgørelse og godtgørelse for fravær fra hjemmet gentaget i ministeriets vejledning nr. 10 af 9. februar 2007 om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af regionale hverv.

Problemstillingen vedrørende generelle satser er kort behandlet i betænkning nr. 1271/1994 om kommunalpolitikeres arbejdsvilkår og repræsentation i de kommunale råd, som ligger til grund for den ændring af bl.a. reglerne om vederlag m.v., der fandt sted ved lov nr. 380 af 14. juni 1995.

Følgende fremgår af betænkningens pkt. 2.4.6., vedrørende udgifter til rejser m.v.:

"Udvalget har fundet anledning til at overveje, om der er grundlag for at opretholde den særlige godtgørelse for fravær fra hjemstedet, som i praksis har dannet grundlag for, at mange kommunalbestyrelser har besluttet at udbetale en bestemt godtgørelse i henhold til standardiserede takster. Det er udvalgets opfattelse, at en sådan godtgørelsestype er problematisk, fordi det kan være vanskeligt at finde frem til en standardiseret takst, der – som det naturligvis er påkrævet, når det drejer sig om en godtgørelse - omtrentlig svarer til de gennemsnitlige faktiske omkostninger til forplejning, overnatning, m.v. Dette kan efter udvalgets opfattelse indebære en vilkårlig retsstilling for den enkelte kommunalpolitiker, idet nogle vinder, og andre taber på ordningen.

Udvalget finder dog, at hensynet til en enkel administration vejer så tungt, at der fortsat skal være adgang til at godtgøre udgifter forbundet med fravær fra hjemstedet i henhold til standardiserede takster."

Ministeriet har ved flere udtalelser/telefonreferater behandlet spørgsmålet i relation til befordringsgodtgørelse, jf. herved bl.a. vedlagte udtalelse af 17. marts 1999.

Spørgsmålet om, hvorvidt der ved godtgørelse af udgifter, der afholdes m. hjemmel i KSL § 16, stk. 11, 2. pkt., kan fastsættes generelle godtgørelsessatser, er ikke omtalt i forarbejderne til bestemmelsen og heller ikke i ovennævnte udvalgsbetænkning nr. 1271/1994.

Ministeriet ses endvidere ikke tidligere at have udtalt sig herom. Af ovennævnte vejledning fremgår blot, at bestemmelsen ikke er til hinder for, at der fastsættes et maksimumbeløb, inden for hvilket støtten kan ydes – f.eks. avisabonnement til én avis.

Spørgsmålet er herefter, om der gjort endelig op med muligheden for at yde godtgørelse efter generelle satser, og der på baggrund af ovenstående om muligheden for at yde befordringsgodtgørelse og godtgørelse for fravær fra hjemstedet efter generelle satser skal sluttes modsætningsvis for så vidt angår godtgørelse for andre udgifter end de udtrykkeligt nævnte.

Det kan heroverfor anføres, at det hensyn til en enkelt administration, der ligger bag udvalgets indstilling om muligheden for at yde befordringsgodtgørelse og godtgørelse for fravær fra hjemstedet efter generelle satser, jf. ovenstående citat fra udvalgsbetænkningen, med lige så stor styrke kan anføres for så vidt angår udgifter til telefon. Dokumentation for faktisk afholdte udgifter til telefon vil således ikke alene omfatte udgifter til abonnement og opkald, men der vil tillige skulle tages højde for, om der også bliver telefoneret privat fra det pågældende nummer og i givet fald også hvor meget.

2: Med hensyn til de skattemæssige betragtninger, fremgår det for så vidt angår befordringsgodtgørelse af ovennævnte vejledning, pkt. 4.1.1.a), at:

"Den skattemæssige behandling af befordringsgodtgørelsen er ikke i sig selv afgørende for, om godtgørelsen er i overensstemmelse med reglerne i lov om kommunernes styrelse, som der henvises til i regionsloven. Efter § 16, stk. 10, litra a, i lov om kommunernes styrelse har regionsrådet således adgang til – under hensyn til de faktiske udgifter – at fastsætte egne generelle satser for befordringsgodtgørelse, der kan være højere end satser for skattefri befordringsgodtgørelse. I så fald skal der ske beskatning, jf. ovenfor."

Tilsvarende er i vejledningen anført med hensyn til godtgørelse for fravær fra hjemmet.

På baggrund af ovenstående indstilles, at det svares, at der kun er adgang til dækning af positive udgifter, dvs. omkostningsdækning.

Det er Indenrigs- og Sundhedsministeriets vurdering, at reglerne ikke er til hinder for, at der fastsættes generelle satser, når blot det sker under hensyn til de faktiske omkostninger. Dvs. at regionen må kunne redegøre for, hvordan man er kommet frem til den givne sats.

Det understreges, at der ikke kan udbetales godtgørelse til et medlem, der rent faktisk ikke har afholdt udgifter til telefon, f.eks. hvis vedkommende får stillet telefon til rådighed andet steds fra. Dette gælder, uanset hvem der stiller telefon til rådighed for vedkommende.

Den skattemæssige behandling af godtgørelsen er ikke i sig selv afgørende for, om godtgørelsen er i overensstemmelse med reglerne i den kommunale styrelseslov. Regionen kan ikke ved at gøre en ydelse skattepligtig – hvis regionen har kompetence hertil – omgå kravet om, at udbetaling efter generelle satser skal ske under hensyn til de faktiske omkostninger.

Spørgsmålet om, hvorvidt godtgørelser for telefonudgift er skattepligtige, må afklares med Skatteministeriet.

Ministeriet kan ikke tage stilling til størrelsen af det beløb (6.000 kr.), som Region Nordjylland påtænker at udbetale, og det anbefales, at Region Nordjylland tager kontakt til Statsforvaltningen Nordjylland, hvis regionen ønsker nærmere vejledning herom.

Spørgsmålet om, hvilke nærmere krav til dokumentation der kan stilles for, at et regionsrådsmedlem kan få udbetalt godtgørelse for udgifter til telefon, må forelægges regionens revision.

████████████████████, 13. november 2007

D. 22. november 2007 efter aftale med █████ meddelt Region Nordjylland (████████████████████) ovenstående.

D. 22. november 2007 efter aftale med █████ orienteret Statsforvaltningen Nordjylland (████████████████████) om ovenstående.

Forvaltningsjuridisk Kontor, d. 22. november 2007./ █████